

Svenska Bankföreningen

REMISSYTTRANDE

2006-06-29

Finansdepartementet

103 33 Stockholm

Spel i en föränderlig värld, SOU 2006:11

(Fi2006/543/SSA/LFG)

Svenska Bankföreningen har inte fått Lotteriutredningens betänkande på remiss men vill trots det lämna nedanstående synpunkter eftersom betänkandet i vissa delar direkt rör bankverksamhet. Föreningens synpunkter begränsas till avsnitten "Närmare om främjandeförbudets räckvidd, 9.5.2.3" samt "Förbud riktat mot förmedlare, 9.5.4.6".

Sammanfattningsvis anser Bankföreningen att:

- Ett förtydligande bör göras beträffande bankers eventuella ansvar enligt 38 § lotterilagen i samband med tillhandahållande av banktjänster till utländska spelbolag eller svenska otillåtna lotterier. Ytterligare klarlägganden behövs beträffande främjandeförbudets räckvidd t ex vad avser öppnande av konton samt tillhandahållandet av kortinlösen eller direktbetalning via Internet.
- Det bör i första hand inte anses att en svensk bank främjar ett utom landet anordnat lotteri bara genom att erbjuda konto- och betaltjänster till det företag som anordnar detta.
- Det kan ifrågasättas huruvida det är förenligt med EG-rätten att begränsa bankernas rätt att erbjuda sådana tjänster till utländska spelföretag som bedriver verksamhet med erforderliga tillstånd i annan medlemsstat.
- Det oklara rättsläget är otillfredsställande ur rättsäkerhetssynpunkt.

I avsnittet "Förbud riktat mot förmedlare, 9.5.4.6" behandlas även banker och annan betalningsförmedling. Där diskuteras om ett särskilt förbud skall införas för banker att förmedla betalningar som avser spel hos anordnare utomlands, men utredningen väljer att inte lämna något sådant förslag. Detta påverkar dock inte, som Bankföreningen har förstått utredningens förslag, främjandeförbudet och såvitt avser gällande rätt, dess oklara omfattning vad avser tillämpning på banker och betalningsförmedling.

Svenska Bankföreningen

Utredningen föreslår nämligen ett icke sanktionerat förbud mot att erbjuda deltagande i lotterier som inte anordnas med stöd av lotterilagen, vilket bland annat får till följd att spel som anordnas utomlands som regel även i fortsättningen blir förbjudna i Sverige. Enligt den föreslagna nya lydelsen av 38 § lotterilagen skall det vara förbjudet att främja deltagande i ett lotteri som inte anordnas med stöd i lotterilagen. Omskrivningen av reglerna är mer av teknisk natur och berör inte det sakliga innehållet såvitt gäller bankers eventuella ansvar enligt främjandeförbudet.

Mot denna bakgrund finner Bankföreningen det angeläget att åter igen peka på de brister som finns när det gäller främjandeförbudets eventuella tillämpning på tjänster som tillhandahålls av banker.

Föreningen har under utredningsarbetet till utredningen framfört att ett förtydligande bör göras beträffande bankers eventuella ansvar enligt 38 § lotterilagen i samband med tillhandahållande av banktjänster till utländska spelbolag eller svenska otillåtna lotterier. Föreningen hade hoppats på att utredningen skulle klarlägga främjandeförbudets räckvidd för banker och andra förmedlare av betalningstjänster eftersom det för närvarande får anses vara oklart.

Utredningen konstaterar att utförandet av ”normala betalningsuppdrag” inte är otillåtet samt att ett främjande enligt gällande rätt torde förutsätta någon faktisk åtgärd från förmedlaren sida och att förmedlaren i förväg haft kännedom om, eller bort känna till, avsikten med den begärda åtgärden. Det står enligt utredningen också klart att främjandeförbudet idag inte innebär någon skyldighet att aktivt eftersöka vad en betalningstransaktion avser om detta inte framgår på annat sätt. Inte heller torde främjandeförbudet innebära att banken är skyldig att stoppa en betalningstransaktion.

Enligt Bankföreningen krävs mer detaljerade uttalanden för att de skall kunna vara ett stöd för det dagliga arbetet i bankerna. Ytterligare klarlägganden behövs beträffande främjandeförbudets räckvidd t ex vad avser öppnande av konton samt tillhandahållandet av kortinlösen eller direktbetalning via Internet. De motivuttalanden som finns gjordes när Internetbetalningar och betalningar med andra tekniker inte tillnärmelsevis var av dagens omfattning. Vad som avses med ”normala betalningsuppdrag” förändras över tiden. Det som är normalt idag var det inte för tio år sedan etc. Det framgår inte heller om en bank är tvungen att agera för att undgå ansvar enligt 38 § lotterilagen om banken får kännedom om att en företagskund är ett utländskt spelföretag eller spelföretag utan tillstånd.

Bankföreningen anser således att främjandeförbudets räckvidd fortfarande behöver förtydligas beträffande banker och andra förmedlares eventuella ansvar. Enligt föreningens uppfattning bör det i första hand inte anses att en svensk bank främjar ett utom landet anordnat lotteri bara genom att erbjuda konto- och betaltjänster till det företag som anordnar detta. Det kan ifrågasättas huruvida det är förenligt med EG-rätten att begränsa bankernas rätt att erbjuda sådana tjänster till utländska spelföretag som bedriver verksamhet med erforderliga tillstånd i annan medlemsstat. Vidare kan undantaget för ”normala” betalningsuppdrag – som otvetydigt anses ligga utanför det

Svenska Bankföreningen

straffbara området – bli i det närmaste omöjligt att hantera i det dagliga arbetet. Hur motiveras att vissa typer av betalningar är acceptabla men inte andra? Vad som är ”normalt” är inte en statisk företeelse utan varierar med tiden. De regler som väljs måste vara tydliga och enkla att tillämpa, även i Internetsammanhang.

Det senast anförda gör det också särskilt angeläget att påtala att det oklara rättsläget är otillfredsställande ur rättsäkerhetssynpunkt. Av legalitetsprincipen följer att höga krav måste ställas på tydlighet när det, som i detta fall, är fråga om straffrättsligt sanktionerade bestämmelser. Det föreligger därför starka skäl att klarlägga vad som skall gälla i fråga om främjandeförbudets tillämplighet avseende banktjänster. I utredningen resoneras även kring huruvida andra aktörer, såsom Internetleverantörer och Internetoperatörer, kan anses falla under främjandeförbudet genom att tillhandahålla sina tjänster. Av olika skäl finner utredaren att dessa tjänster inte skall förbjudas. Den infrastruktur bankväsendet bidrar till genom sin betalningsförmedling och övriga tjänster är i många delar direkt jämförbar med Internetleverantörernas tjänster. Med principen om likhet inför lagen är det därför otillfredsställande om det tolkningsvis skulle göras skillnad på hur olika aktörer skall behandlas för tillhandahållande av i vissa avseenden likartade infrastrukturella tjänster.

SVENSKA BANKFÖRENINGEN

Ulla Lundquist

Marie-Louise Ulfward